

KONSPEKT DLA MŁODZIEŻY

1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Duchu Święty zapraszamy Cię do tego dzisiejszego spotkania. Pomóż nam je dobrze przeżyć. Zabieraj to wszystko, co nas rozprasza, wszystkie troski, smutki. Otwieraj nasze serca na Boże Słowo, na to, co dzisiaj w trakcie tego spotkania pragnie nam powiedzieć. Przyjdź i módl się w nas. Amen.

2. Powtórzenie

Animator prowadzi rozmowę kierowaną na podstawie poniższych pytań:

- O jakiej części Eucharystii była mowa ostatnio?
- Jak mamy się do niej przygotować?
- Jaki dar możemy złożyć Panu Bogu?
- Dlaczego tak ważne jest to przyniesienie daru?

3. Wprowadzenie

Podczas tych rekolekcji bardzo dużo mówimy o Eucharystii. Dlaczego? Dlatego, że jest ona szczytem i źródłem chrześcijańskiego życia. Stanowi centrum wokół którego toczy się życie Kościoła. Podczas jednego z dni wprowadzających poznawaliśmy inne nazwy Eucharystii.

Animator na środku stołu kładzie kółko (najlepiej z żółtego papieru) z wpisanym słowem EUCHARYSTIA, a następnie rozdaje paski z takich samych (Najlepiej żółtych) kartek. Uczestnicy mają za zadanie wypisać na nich inne, poznane nazwy Eucharystii i dołożyć do kółeczka jako promienie.

Każda z tych nazw pokazuje szczególny aspekt Eucharystii. Można je pokrótce omówić na podstawie załącznika 1

4. Eucharystia - moment przemiany

Dzisiaj skupimy się na tych aspektach Eucharystii, które pokazują, że jest ona sakramentem Ciała i Krwi Chrystusa. Dlatego, że On właśnie jest podczas niej rzeczywiście i realnie obecny pod postaciami chleba i wina.

Bardzo ważnym momentem Eucharystii jest moment PRZEISTOCZENIA. Jest to ten moment, kiedy kapłan przypomina słowa Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, „To jest Ciało Moje”, „To jest Krew Moja”. Są to tzw. Słowa konsekracji, czyli przeistoczenia, poświęcenia. Po ich wypowiedzeniu chleb i

wino pod względem materii pozostają tym samym, czym były wcześniej, ale z perspektywy sakramentalnej, duchowej wskazują na tajemnicę cielesnej obecności Jezusa.

W tym jednym momencie dokonuje się przemiana istoty pokarmu, ale także całego wydarzenia, czyli całej wspólnoty eucharystycznej. Staje się ona ucztą, która jest wyrazem wspólnoty i braterstwa, znakiem wspólnoty Jezusa Chrystusa z nami poprzez Jego ofiarowanie się za nas. Kapłan działa w osobie Jezusa, a słowa konsekracji, które wypowiada są słowami Najwyższego Kapłana, czyli samego Jezusa Chrystusa. Słowa „Bierzcie i jedzcie...” pokazują ofiarowanie się Chrystusa za nas. Chleb, który później będziemy spożywali jest Jego Ciałem, a sam proces przyjmowania staje się pożywieniem na życie wieczne.

5. Biblijne podstawy Eucharystii

A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym». (Mk 14, 22-24)

- Jakimi słowami Jezus ustanowił Eucharystię?

Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki». To powiedział ucząc w synagodze w Kafarnaum. (J 6, 53-59)

- Co daje przyjmowanie Ciała i Krwi Chrystusa?

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca. Wielbili Boga, a cały

lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia. (Dz 2, 42-47)

- Jak wyglądało życie codzienne pierwszych chrześcijan?

Konstytucja o Liturgii 47:

„Zbawiciel nasz podczas Ostatniej Wieczerzy, tej nocy, kiedy został wydany, ustanowił eucharystyczną Ofiarę Ciała i Krwi swojej, aby w niej na całe wieki, aż do swojego przyjścia, utrwalić ofiarę Krzyża i tak umiłowanej Oblubienicy, Kościołowi powierzyć pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania: sakrament miłosierdzia, znak jedności, węzeł miłości, ucztę paschalną, w której pożywamy Chrystusa, w której dusza napętnia się łaską i otrzymuje zadatek przyszłej chwały.”

- Jak została nazwana Eucharystia?
- Czym ona jest?

Eucharystia jest największym darem, jaki Jezus nam zostawił. To moment, w którym On sam zaprasza nas, tak jak uczniów na Ostatnią Wieczerzę, aby spożyć ją z nami. Warto teraz w chwili ciszy zastanowić się, czym ona jest dla mnie, jak ją przeżywam, czy przychodzę przygotowany, czy angażuję się w nią...

6. Modlitwa na zakończenie

Panie Jezu dziękujemy Ci za dar Eucharystii, za to, że zostawiłeś nam swoje Ciało i swoją Krew, że zapraszasz na Uczę, w której głosimy śmierć Twoją. Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale. Amen.

Załącznik 1

EUCHARYSTIA - ta nazwa, powszechnie stosowana także dzisiaj, ma swój źródłosłów w hebrajskim słowie *berakah* i greckim *eucharistein*. Można je przetłumaczyć jako „dziękczynienie”. W czasie żydowskiego posiłku, szczególnie paschalnego, ojciec rodziny wypowiadał błogosławieństwa – modlitwę dziękczynną za dar stworzenia, wyzwolenia i uświęcenia ludu izraelskiego. Przypomina, że uczestnicząc w tym obrzędzie składamy Bogu dziękczynienie za wszystko, co człowiekowi w swojej szczodroblewości daje: za stworzenie, odkupienie i uświęcenie. Obecność na Eucharystii jest więc odpowiedzią człowieka na Bożą szczodroblewość, wyrazem wdzięczności za niezasłużone dary, którymi został obdarowany. W świecie zapatrzonym jedynie w ludzkie prawa uczy pokory wobec Stwórcy, Odkupiciela i Uświęciciela, od którego wszystko mamy i od którego wszystko zależy.

KOMUNIA - ta nazwa wywodzi się od greckiego i łacińskiego słowa „wspólnota”. Przypomina, że przez ten sakrament chrześcijanin jednoczy się z Chrystusem oraz braćmi, którzy wraz z nim w jednym Chlebie i Krwi mają uczestnictwo. Uświadamia, że Kościół nie jest przypadkowym zlepkiem pojedynczych wiernych, ale zjednoczonym w Chrystusie jako Głowie Jego Mistycznym Ciałem.

WIECZERZA PAŃSKA - nazwa ta nawiązuje przede wszystkim do Ostatniej Wieczery, podczas której została ustanowiona. Przypomina, że uczestnictwo w Eucharystii jest uczestnictwem w tej samej uczcie, w tym samym obrzędzie, jaki przed śmiercią na swoją pamiątkę polecił sprawować Jezus Chrystus. Jest też zapowiedzią innej uczty. Uczty godów Baranka w niebieskim Jeruzalem (Ap 19,9), na którą zaproszeni są wszyscy wierzący. Przypomina o tym przed udzieleniem komunii kapłan w słowach: „Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego (Baranka) ucztę”.

ŁAMANIE CHLEBA - pojawia się najczęściej w Nowym Testamencie, ponieważ „obrzęd ten, charakterystyczny dla posiłku żydowskiego, został wykorzystany przez Jezusa, gdy błogosławił i dawał uczniom chleb jako gospodarz stołu” (KKK 1329) . Po tym goście Zmartwychwstałego Jezusa rozpoznali uczniowie idący do Emaus. Nazwa ta ma głęboką wymowę. Wskazuje na braterską jedność z Chrystusem tych, z którymi łamie On Chleb – swoje Ciało. Przypomina także o braterstwie wszystkich, którzy w tym obrzędzie uczestniczą.

PAMIĄTKA MĘKI, ŚMIERC I ZMARTWYCHWSTANIA I OSTATNIEJ WIECZERZY - to określenie przypomina, że została ona ustanowiona przez Jezusa w noc przed Jego męką jako zapowiedź tego, co miało się wydarzyć następnego dnia. Podczas tamtej wieczerzy Jezus połamawszy chleb powiedział, że jest to Jego Ciało, które będzie wydane za ludzi. Podobne

słowa wypowiedział nad kielichem z winem, dodając, że Jego krew będzie krwią ofiary Nowego Przymierza, jakie Bóg zawrze z ludzkością (szersze wytłumaczenie w artykule Eucharystia – Nowa Pascha). Polecił też, by ten obrzęd sprawować na swoją pamiątkę. To, co zrobił Jezus w Wieczerniku, zapowiada więc Jego śmierć i późniejsze zmartwychwstanie. Dlatego sprawując Eucharystię Kościół przypomina te właśnie wydarzenia: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie (...)”.

PRZENAJSWIĘTSZA OFIARA - ponieważ uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela dokonaną na krzyżu i włącza w nią ofiarę Kościoła i każdego wiernego. Dopełnia i przewyższa wszystkie ofiary Starego Przymierza. Jest pamiątką Męki i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Kościół wierzy, że w każdej Eucharystii jest obecna jedna jedyna, najświętsza i najdoskonalsza ofiara Jezusa Chrystusa. Uczestniczący w niej jakby na nowo stają pod krzyżem Jezusa, a Jego Ciało i Krew spożywane przez nich dają im zbawienie.

ŚWIĘTA LITURGIA - nazwy tej używano od IX wieku. Rozumiano ją jako służbę Bożą. Lud wierny gromadzi się, aby oddawać chwałę Panu, aby się modlić i sprawować czynności święte. Eucharystia jest najświętszą czynnością Kościoła. Nie ma lepszej modlitwy od Eucharystii. Nie ma lepszego dziękczynienia Ojcu ani większej ofiary dla Niego, niż uobecnianie dziękczynienia i ofiary Syna i niż modlitwa „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”.

NAJŚWIĘTSZY SAKRAMENT - odnosi się przede wszystkim do postaci eucharystycznych, przechowywanych w tabernakulum i adorowanych przez wierzących.

MSZA ŚWIĘTA - nazwa ta pochodzi od łacińskiego słowa, oznaczającego posłanie, misję. Nawiązuje do rozesłania wiernych przez kapłana na koniec celebracji (po łacinie: *ite, missa est* – idźcie, jest misja idźcie, jesteście posłani – w polskim wydaniu mszału oddane przez „idźcie w pokoju Chrystusa”). To określenie wskazuje, że chrześcijanin powołany jest do tego, by w codziennym życiu pełnić wolę Bożą.

(Wyjaśnienia nazw Mszy Świętej na podstawie artykułów ze stron internetowych: <https://diecezja.radom.pl/katecheza-2-nazwy-mszy-swietej/> oraz <https://liturgia.wiara.pl/doc/420153.Nazwy-Eucharystii/2>)